

Kapitel 10.

Om Indankning af Straffesager for Høiestret.

§ 305.

Paaankning fra Kredsretter og Rævningsretter til Høiestret kan finde Sted, naar der føres Anke over:

1) at Retten ei har været lovligen beklædt, navnlig:

- a) at den ikke har været beklædt af det behørigte Antal af Dommere eller Rævninger,
- b) at nogen af dem har manglet de til at beklæde Retten fornødne Egenstaber, eller at der ved Rævningernes Valg er begaaet væsentlige Feil,
- c) at en Dommer eller Rævning har deltaget i Sagens Behandling, uagtet han paa Grund af hans særegne Forhold til denne eller dens Parter ikke burde have gjort det.

2) at de foreskrevne Regler om Rettergangsmaaden i væsentlige Henseender ere tilsidefattede, navnlig:

- a) at Dom er overgaaet en udebleven Anklaget, der ei var lovligt stævnet, eller at iøvrigt Hovedforhandlingen uden tilstræffelig Hjemmel er fremmet i Anklagedes Fraværelse,
- b) at en Sag, der kun egner sig til Paatale efter den Forurettedes Begjæring, er forfulgt uden saadan, eller uagtet Begjæringen, betimeligt var frafalden,
- c) at Hovedforhandlingen er foretagen i et hemmeligt Møde, uden at lovlig Grund dertil har været tilstede,
- d) at en under Hovedforhandlingen fremsat Begjæring eller Paastand, der sigtede til at begrunde enten Anklagen eller Forsvaret, ei har fundet Afgjørelse ved Rettens Beslutning, eller ved samme er bleven afgjort paa en saadan Maade, at den Vedkommende derved uden Foie er udelukket fra eller indskrænket i Foretagelsen af Skridt eller Handlinger, der kunde have væsentlig Indflydelse paa Sagens Udfald.

e) at den Anklagede paa anden Maade er affaaeret sit lovlige Forsvar,

f) at en Sag, der hører under Rævningets Afgjørelse, ikke har været forelagt Rævningerne, uagtet de Betingelser, under hvilke Loven tilsteder at undlade dette, ikke have været tilstede,

g) at de behørigte Spørgsmaal ei ere blevne forelagte Rævningerne, eller at disses Svar have været utydelige, ufuldstændige eller modsigende,

h) at ikke alle under Anklagebeslutningen indbefattede Handlinger ere tagne under Paaskjendelse, dog kun, forsaavidt de ei paaskjendte Handlinger ere af saadan Betydning, at de kunne faae Indflydelse paa Straffens Bestemmelse,

i) at den Anklagede imod Forfristerne i § 205 er dømt for Handlinger, der ligge udenfor Anklagebeslutningen, eller anseet med Straf, som overstiger Maximum af Straffen for den i Anklagebeslutningen betegnede Forbrydelse,

k) at en Kredsret har behandlet og paaskjendt en Sag, der henhører under Rævningeretten.

At en Sag har været behandlet og paaskjendt af en anden Kredsret eller af en anden Rævningeret end den, hvorved samme, i Medhold af Bestemmelserne i §§ 49—54 skulde have været forfulgt, kan derimod ikke begrunde en Uletterretlighedsanke.

l) at et Bevismiddel er tilstedt, som efter Forfristerne i 5te og 6te Kapitel ikke burde have været tilstedt, eller omvendt, at et Bevismiddel er udelukket, som burde have været tilstedt, eller endelig at den Anklagede er dømt, uagtet det Bevis, som efter 6te Kapitel §§ 230, 236, 243 og 246 fordres som det mindste, ikke har været tilveiebragt,

m) at Formanden ved at fremsætte Sagen for Rævningerne har anført Lovens Bud paa en urigtig eller ufuldstændig Maade, eller at hans Fremstilling har været mist-